

Festivals horen bij Rotterdam. Daarover zijn we het eens. Festivals laten onze stad bruisen. Ze brengen mensen samen. Ze zorgen voor verrassing en verwondering. Voor het proeven van andere culturen. Voor ontmoeting en verbondenheid met de ander. Dat zijn dingen die misschien wel belangrijker zijn dan ooit. Dat festivals er mogen zijn en mogen blijven, is dan ook ontzettend goed nieuws. Maar we zijn er nog niet. Want op een aantal punten kan het beter. En daar wil ik me hier over uitspreken.

Veel van de meest waardevolle festivals in onze stad zijn klein begonnen. Neem De Rotterdamse Dakendagen of het Rotterdam Blue Grass Festival. Ze zijn ontstaan als bescheiden initiatief, opgezet vanuit enthousiasme. Als Rotterdam Festivals hebben we ze omarmd, financieel ondersteund, zodat ze konden groeien. Zo zijn de Rotterdamse Dakendagen in het cultuurplan terecht gekomen en groeit het aantal bezoekers van het Blue Grass festival elk jaar door.

Het is zo belangrijk dat nieuwe initiatieven de kans krijgen. We zien echter dat het moeilijker wordt om ze te laten ontstaan. En dat heeft alles te maken met het limiet aan evenementdagen dat per gebied is vastgesteld.

We lopen hier tegenaan bij de organisatie van Koningsdag 2023: dit past als evenement in meerdere gebieden niet in het bestemmingsplan. Maar ook bij de Zomer op Zuid. Als Rotterdam Festivals hebben wij in opdracht van de gemeente organisatoren opgeroepen om nieuwe plannen in te dienen. Door Zuid, voor Zuid, dat was en is het idee. Maar wat blijkt? Er zijn onvoldoende evenementdagen in het gebied, om alle grote en kleine evenementen een plek op de agenda te kunnen geven. Dit lijkt voor komende zomer opgelost, door middel van een omgevingsvergunning voor incidentele afwijkingen, bovenop de verschillende noodzakelijke evenementenvergunningen. Maar hoe verder? Hoe zorgen we ervoor dat we deze evenementen en hun makers vasthouden, zich kunnen doorontwikkelen?

Het aanvragen van een omgevingsvergunning kost veel tijd en aandacht. En uiteindelijk ook geld. Voor een ervaren organisator die een Eurovisie Song Festival of Tour de France opzet is dit te doen. Maar een enthousiasteling uit de wijk, met een kleinschalig initiatief...? Dan is zo'n traject veel te complex, te kostbaar en dus niet werkbaar. Met als resultaat dat nieuwe initiatieven geen kans krijgen. Geen kans om die ruwe diamant te worden, die we als stad zouden moeten oppoetsen en koesteren. Dit kunnen we herstellen. De oplossing is zelfs vrij simpel: het aantal evenementdagen voor kleinschalige evenementen moet omhoog!

De stad is in ontwikkeling. Hierdoor zijn we festivallocaties kwijtgeraakt en zijn andere in de maak. Zoals in de Maashaven en de Rijnhaven, waar we in de toekomst ook evenementen mogelijk willen maken. Belangrijk is dat de openbare ruimte zó

worden ingericht, dat we het optimaal en flexibel kunnen gebruiken. Denk aan speciale ondergrond die tegen een stootje kan en snel herstelt, zodat de Rotterdammer er ook buiten de festivals om goed gebruik van kan blijven maken. Denk ook aan vaste stroompunten en andere voorzieningen, die ons helpen te voldoen aan duurzame ambities. Wij hebben de kennis en expertise, dus zet ons als Rotterdam Festivals, aan tafel om mee te adviseren. Ook over locaties, waarvan wij de ontwikkelingen nog niet kennen, maar waar in de toekomst geprogrammeerd zou kunnen worden.

Natuurlijk is het nodig zaken goed te regelen met elkaar. De sector is, wereldwijd maar zeker ook in Rotterdam, enorm geprofessionaliseerd in de afgelopen jaren. Daar horen heldere afspraken bij, om problemen te voorkomen. Maar we mogen niet doorschieten. Want dan worden regels problemen. Laten we blijven denken in mogelijkheden. En laten we leren van andere steden. Zoals Amsterdam, waar geluidsarme evenementen tot na 11 uur kunnen doorgaan. Laten we ruimte scheppen om, indien nodig, af te kunnen wijken van het aantal op- en afbouwdagen. Zónder dat daar eerst een bestuurlijk besluit of omgevingsvergunning voor moet worden aangevraagd. Want geloof me, daarmee sluiten we juist die parels en kleinschalige evenementen uit.

Festivalorganisatoren hebben te *dealen* met stijgende prijzen van grondstoffen en gebrek aan personeel. Ze tonen zich flexibel door efficiënter te programmeren. Echter, hierbij lopen ze tegen de muren aan van regels die uit de tijd vóór corona stammen. Zo is het combineren van producties lastig, vanwege strikte rust- en hersteltijden en beperkte op- en afbouwdagen.

Daarom mijn laatste oproep: Beperk de regeldruk voor een sector die het al zwaar heeft. Verruim het aantal op- en afbouwdagen. Laat het plan varen om borg te vragen voor het gebruik van parken. Dan kunnen festivalorganisatoren hun werk doen. Zodat Rotterdam die bruisende stad kan blijven, waar mensen zo graag zijn.